

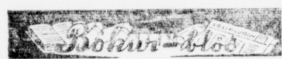
Í DAG

FELAGSMARKNADURIN

Bretar vinna fram í marknaðarmálinum

Bretsku samráðingarnar í sambandi við umsóka Bretlands um limaskap í Felagsmarknaðinum hava borið álsamt sinn vegin, og Bretar hava vundið fram til eina stöðu, ið ger tað møgulegt at fara uppi úttan at koma í klótar við aðrar limir í bretska samveldinum. Vit skulu her endurprenta, hvar danski forsætisráðharrin Jens Otto Krag sigur um hetta evni í einari ritgerð í AKTUELT:

«Í virkeligheden er det slet ikke så lidt, de britiske forhandlere har opnået i Bryssel, Commonwealth-problemerne, der for et halvt år siden så ud til at blive en uoverstigelig hindring, er i mellemtiden stort set løst. Endnu mangler en særordning for New Zealands landbrugssektor, ligesom forskellige toldspørgsmål er uløste. Men det er ikke længere her, hindringerne ligger. De akutte forhindringer gælder det britiske landbrugs indpasning i Fællesmarkedets system. På dette område er vanskelighederne store. Men parterne står ikke ubøjelige og uforsonlige over for hinanden. Den engelske regering har lovet sit landbrud, at den nuværende landbrugspolitik ikke skal blive ændret for efter et valg. Den nuværende parlamentssamling udløber i efteråret 1964, og De seks overvejer at udskyde fristen for omlægningen af den britiske landbrugspolitik til efter den dato.»

Er AKTUELT:

EN MAND OG HANS ÆRE Stort digterværk fra Færoerne

Jørgen Frantz Jacobsen og Wilfrid Heinesen er i denne sydlige del af riget velkendte og højt værdsatte færøske digtere. Få har derimod hidtil bemærket Heðin Brú, hvis lille roman »Fattigmandsere« nu er udsendt i oversættelse. Den er en perle af flyvende humor og levende menneskeskildring, en perspektivrig hjemstavnfortælling, der placerer Brú ved siden af de to førstnævnte som skildrer af Færoerne. Wilfrid Heinesen, der har skrevet forord, gør opmærksom på, at forfatterenskab »præges af et overordentligt sprogligt mesterskab og indtager med rette en førsteplads i færøsk nutidsdigtning. Oversættelsen er yderst vellykket, også på dansk får man et udmærket indtryk af romanens »sær-færøske stil og lune. Netop derfor må den anbefales til alle der vil kende de nordlige øer til gavn».

Romanen starter med et stort grunddrag, en i sig selv uforlignelig beretning om dette blodige sammenstød imellem mennesker og havdyret. Ind i billedet kommer langsomt fortællingens centrale figurer, den gamle fanger og arbejder Ketil og festrusen forkøber Ketil sig på en hval og pådrager sig en gældsbyrde, der næsten er ved at slå ham ud. I de følgende kapitler hører man nu om, hvordan han kæmper magtesløst for at klare skærene og bevare sine medmenneskers agtelse. Det bliver indirekte en skildring af brydningen imellem nyt og gammelt, imellem de ældres moral og livsvilkår og den yngre generations tekniske orientering, europæiske horisont og fremskridts tro. De yngre er dog bipersoner, vægten er lagt på portrætterne af de gamle; foruden Ketil møder man barndomsvennen Lias Bernt — en trokyldig gamling, der personificerer ældre tiders tilstand, og den snu hylder Klavus, naboen, som camouflerer sine rævestrøger bag en strøm af højeste gudsdord.

Fortællingen om hans tyverier og omvendelse er stor humor.

Megen underfundighed er nedlagt i portrætter af sinken Kalv, en kæmpebaby, der rodmere bare ved tanken om de »fine dannende«, flæge og præst. Hans angreb på nabosens datter er en lystig fortalt historie. Ketil og hans kona er fastholdt med en næsten kameraner tydelighed, og dagliglivet under græs torvstøget i deres almuehytte er gengivet med en rørende, saglig, medmenneskelig ironi. Nogle scener er i slægt med verdenslitteraturens store romaner, hvori visdom og menneskekundskab bliver kritisk, anklage og almene klassiske figurer. Ketil og Kalv er et godt par.

I sit forord nævner Heinesen andre romaner af Heðin Brú, bl. a. »Far og søn på rejse«, »Sære stoder« og »Fjeldskyggene. Efter denne gode begyndelse tør man måske have på at de også oversættes. Den nye forfatter fortæller os noget væsentligt om Færoerne, noget, som kun litteraturen kan lukke op for, og vi ved næsten alle for lidt om mennesker og vilkår på de farverige klipper, der midt ude i det vældige Atlanterhav.

Abildgaard.

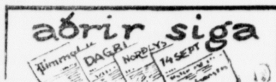
Heðin Brú: Fattigmandsere. På dansk ved Gunnvá og Povl Skarup. Forord af William Heinesen. Gyldendal. 146 sider. 19,75 kroner.

SKULU LÍVILÍKINDINI SKERJAST?

TAÐ er líkt til, at hetta landsstýrið hevur sett sær fyrri at skerja lívilkindi fólksins, um farast skal eftir Dagblaðnum. Blaðið heldur okkum hava liva ov væl hesi seinastu árin, meðan javnaðarmenn hava sitið við neði. Nú skal skerja ast, men so er spurningurin: hvar seta teir á: Fólkapensjónina? Hvítalónina? prívíðbótina? ella hva? Dagblaðið skrávar m.a.: »Løtt verður uppgávan ikki. Tað fer ikki at bera til at hava lívðið yvir evni í 4 ár, sum undir sein-

asta landsstýri, og so gera tað 4 ár afturat. Men fyrsta uppgávan hjá hesum landsstýri verður at prógva, at sjáivstýrisflokknarnir duga at halda hús, at einki verður mist undir teirra fyrirsæi, og síðan at fara undir nýggjar uppgávur, tá vit eru mentir at flyta tær.»

FÓLKAFLOKKURIN YVIR-GIVJÓ SEG.

«Í Dimmalættinge» verður skrivað um nýggju landsstýrissamgonguna, og hvortja »rollue, hvor hver havt, tá hetta misfostrið varð til. Blaðið skrivur:

«Det er med andre ord det republikanske parti, som har dannet nyt landsstyre med Hakon Djurhuus og Niels Wénther Poulsen som det tekniske nødvendige »fylde. Selvstyrepardiet stod under alle omstændigheder overfor at gøre en dyd af nødvendigheden, men for folkeflokken kan det ikke være tale om dyd i det hele taget i denne sammenhæng. Under Th. Petersens ledelse strittede partiet i 1946 de overeksponerede asfalt-færinger ud af partitrækkene, hvorefter disse dannede deres eget parti for at bekæmpe folkeflokket. Under Hakon Djurhuus ledelse har folkeflokket nu kapitulert betingelsesløst.

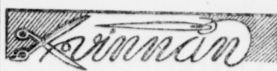
Men som en anden Farao far man dog lov til med lukket mund at knejse over det engang så mægtige partis gravsted og tjene til skrak og advarsel for kommende slægter.»

ABSTRAKT OFFUR Í RUSLANDI

Russar halda ikki av abstraktu málingalistini. Fyrst var tað Khrushev sjálvur, ið harðliga fanst at hesi list, tá hann nýliga vitjaði málningaframsýning í Moskva og rakti við nakrar tilíkar myndir. Seinast er rúmdaradarin Gagarin komn við hvossom atfíningum og sigur, at slik list »hunddálkar hina reinu sovjetisku listina, villforir ungdomin og drepur hans høgu idealir.»

Nú er blaðstjórin á mentunarblaðnum »Literaturnaja Gazeta, Tjakovski, settur úr starvi sínum í hann í seinastuni í blaði sínum hevur givið abstraktum listar verkum sera gott ummæli.

KAVI Á TEPPÍÐ.

Um tygum hava eitt framúr gott teppi ella bert eitt vanligt golvteppi, er kavi eitt frálíkt evni um tygum hava hug at friska tað eitt sindur upp.

Legg teppið við rættuni niður eftir niður á heilt reinan kava og banka so lættliga niður á ranguna av teppinum við einari bust. Hetta ger litirnir reinar!

Men minst til, tað er ógvuliga avgerandi, at teppið ikki verður vátt. Verður tað ta, kunnu litirnir renna saman.

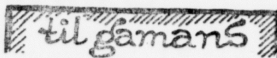

ORDATOKINI niðanfyrir hava tann skeivleika, at fyrsti partur av einum er settur saman við seinra part av einum heilt øðrum. Nú reður um at seta rætt saman:

1. Hvar ein skriðan er lopin, er mjólið heiskt.
2. Gott er at verja borg, sum er rein.
3. Tá ið musin er mett, er onnur ventandi.
4. Hond er, sum honum roynir.
5. Sæl er sálin, tá einhú sokir.
6. Hvor ber, ið hevur.

HOUÐBRÝGGJ. Tak ein bókstav burtur úr hvørjum av býar-

nøvnunum niðanfyrir: tú fært tá navnð á einum stórum býi í Onglandi. Tekur tú fyra rættar bókstavur úr hesum býarnavn, fært tú ein høvudsstað í Europu: BERN — ERFURT — WASHINGTON — COMO — PARIS — BASEL — STETTIN — LONDON — TRÖNDHEIM.

TÆR søgur ganga í býnum, at tá ið hetta nýggja landsstýri varð gjørt, komu menn frá »14. september« og til »Sosiáline«, har teir hóðu um býttishandi við skrivt. »14. sept.« bjóðaði Sosiálinum tær stóru skriftirnar hjá sær, um hann afturimoti kundi fáa teir smáu stávirnar hjá Sosiálinum.

— Tú oyðileggur skógvannar hjá tær, tá tú gongur og tvassar úti í hyljunum.

— Nei, teir eru oyðilagdir framman undan, tað er hol undir botnum á báðum.

— Eg havi roynt at goldið skatt min vóð gleði, men sjálvt tað halda skattamyndugleikarnir vera ov lítið.

TAÐ sigst, at vit keypa lutir, vit ikki hava brúk fyri, fyri prísir, vit ikki kunnu gjalda, uppá treytlir, vit ikki kunnu halda, orsakað av reklu, vit ikki trúgva uppá.

Sinum fólklendi skyldar ein akt. Tey flestu skylda skatt.

Keypa væl haggreiddan

feskan fisk

Tað er neyðugt, at fiskurin er væl bløðgaður

Pf. BACALAO

Heldur tú ikki SOSIALIN?

So bílegg hann hjá postverknum!

FØROYA

BANKI

TÓRSHAVN tlf. 1350

Setið avlopspeningin í BANKAN

Har stendur hann tryggur, og har gevur hann rentu

INNLAN
við 3 mánaða uppsøgn 4% pro anno
BANKABÓK 3½% pro anno
KEKK-KONTO 2% pro anno

Ynskja tygum hægri rentu, kunnu tygum í bankanum keypa lánsbræv við lógtings- ella ríkiskassaábyrgd við umleið 7% rentu.

ÚTBANKAR:

Í Eysturoy:	Ranavík, tlf. 7227	Í Norðoyum	Klakksvík, tlf. 5274
	Fuglafirði, tlf. 64	Í Suðuroy:	Tvøroyri, tlf. 32
	Lorvík, tlf. 7		Hvalba, tlf. 39
	Skála, tlf. 7053		Vági, tlf. 130
Í Norstreym:	Vestmanna, tlf. 53	Í Vágum:	Míðvági, tlf. 7
	Kollafirði, tlf. 6		Sandavági, tlf. 108
	Kvívík, tlf. 147		Sørvági, tlf. 88